

Hebrew Writers Association in Israel

מכתב למערכת: עוד על בלק

Author(s): רות בלומרט

Source:

Moznaim /

מאזנים

Vol. No. 5 / 1973), p. 370 תשרי תשלד אוקטובר

Published by: Hebrew Writers Association in Israel

Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/23870649>

Accessed: 26-04-2018 12:49 UTC

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <http://www.jstor.org/page/info/about/policies/terms.jsp>

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Hebrew Writers Association in Israel is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Moznaim* / מאזנים.

JSTOR

<http://www.jstor.org>

ימים טובים מימים אלה. אני מחשיב אותה. לא הייתי רוצה לחיות בלעדיה. אבל עצוב מאוד לחיות רק עמה. דומה שהשיכרון מן ההסתכלות המפורטת, השקולה, הרב-צדדית, הפרספקטיבית, הלך ושיחק את המבט הסובייקטיבי, המוגבל, המאניפסטי. הוא יצר אטמוספירה שבה נראה מבט זה לא רק מיותר, אלא מיושן ומגוחך. מי שחי כל העת את תודעת יחסיותן של אמיתות ספרותיות ואינו מרשה לעצמו לשכוח זאת, לפחות לפרקים — אין לגביו אף אמת ספרותית אחת, אלא הכל טקסטים, תבניות, צלמנטים וקישורים (ר' שם, עמ' 9).
לאמיתו של דבר קדמו לו אחרים בהעלאתה וביסוסה של אותה הנחה (ר' ביחוד עיונו הנרחב של ישראל כהן "ביקורת-הספרות ומדע-הספרות", "מאזניים", תשרי-חשוון תשל"א). אולם זכותו של מ. פ. היא בתימצותה. משום-

מה לא הסמיך הדגמות להנחתו. אל נא יטרח לחפש אחריהן. הללו מזומנות לו בשתי החוב-רות של "סימן קריאה". אסתפק באחת, הלכותה מן האחרונה. כוונתי למאמר הלמדני של יעל רגן "על ה,חזרה" ביצירה הספרותית" (ר' שם, עמ' 343 ואילך). לצורך ההסברה וההוכחה היא מסתייעת ביוצרים נודעים ומעבירה אותם לפני הקוראים כבני-מרון. בין העוברים בסך : וולטר וסוויפט, קולרידג' ומארק טוויין, פושקין וטולס-טוי, אנאטול פראנס וג'וזס, ברגסון וסארטר, ברכט וצ'ליוט, קונראד ופוקנר וכו'. למנין זה של יחידים-סגולה צורף גם רפורטר פלוני (כבודו במקומו מונח), עובד קבוע בעתון-ערב ישראלי. הוא אשר טען בצדק עורכו של הרבעון "סימן קריאה": "מי שחי כל העת את תודעת יחסיותן של אמיתות ספרותיות — — — אין לגביו אף אמת ספרותית אחת, אלא הכל טקסטים, תבניות, צלמנטים וקישורים".

מכתב למערכת

עוד על בלק

הדמיון ואין להן שום מציאות. ואין לפעון ממה שכתוב על עורו כלב משוגע, שהרי דווקא ממקום זה קל להוכיח שאין כאן כלום, שהרי לפי תהלוכות הלשון היה צריך להיכתב כלב שוטה. ומעתה שכתוב כלב משוגע — שיבוש הוא, ואם שיבוש ממילא כל הענין בחזקת שיבוש, והרי כאילו אינו. ואף שמו עצמו מכחישו — — — אלא יש כאן רמז שעדיין לא עמדו עליו החוקרים וכדאי לחקור את טיבו".

מקטע זה מתברר, שהערתו-הבחנתו של מר בראוור היא מיותרת.

ניו-יורק רות בלומרט

בחוברת אייר תשל"ג העיר מ. שמיר, ובצדק, שיצחק קומר כתב "כלב משוגע" על גבי אותו כלב אומלל (בתגובה על מאמרו של א. י. בראוור, הדן ב"כלב שוטה").

במכתב נוסף מאיר מר בראוור את עינינו, שכלב שוטה הוא נוסח עברי מדויק בעוד שכלב משוגע הוא תרגום מיידיש.

להלן אביא את דברי עגנון במקורם (תמול שלשום ספר רביעי, פרק שני / אפיו של בלק ושלשלת ייחוסו, עמ' 468, 469):

"בלק מנוער היה מכל רוח ביקורת, שאילו היה בעל ביקורת היה מייחס כל מעשה עצמו לשיחות מני קדם שכל יסודן באמונות הכוזבות מפועל